Категорія справи № **824/256/2018: не визначено.**
Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **25.04.2019.** Оприлюднено: **26.04.2019.**
Номер судового провадження: **не визначено**

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

16 квітня 2019 року місто Київ

справа № 824/256/2018

провадження №2-к/824/13/2019

Київський апеляційний суд в складі головуючого - судді Шкоріної О.І., за участю секретаря судового засідання - Станішевської Б.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві справу за заявою представника Китайської національної корпорації генеральних підрядів - адвоката КизенкаДмитра Олександровича про визнання та надання дозволу на виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражу - апеляційного рішення №4474А від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA) про стягнення з Публічного акціонерного товариства «Державна Продовольчо - Зернова Корпорація України» заборгованості,-

В С Т А Н О В И В:

У грудні 2018 року Китайська національна корпорація генеральних підрядів звернулася до Київського апеляційного суду із заявою, у якій просить визнати та надати дозвіл на виконання на території України апеляційного рішення № 4474А від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA) про стягнення з Публічного акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» на користь компанії Китайська національна корпорація генеральних підрядів 3 922 626,23 доларів США (USD), що складається з суми збитків в розмірі 3 200 000 доларів США та 4% річних станом на 11 грудня 2018 року в розмірі 722 626,23 доларів США, а також 88 492,62 фунтів стерлінгів (GBP) відшкодування витрат стягувача, що складається з суми 67 627,02 фунтів стерлінгів - відшкодування витрат стягувача, а також 90% відшкодування витрат та зборів 20 865,60 фунтів стерлінгів.

Видати виконавчий лист, судові витрати у справі покласти на боржника.

Вимоги заяви обґрунтовувались тим, що 14 грудня 2017 року Апеляційною Радою Асоціації торгівлі зерном і кормами (GAFTA) було ухвалене остаточне апеляційне рішення № 4474А за позовом Китайської національної корпорації генеральних підрядів (Покупець) до ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» (Продавець) про відшкодування збитків, стягнення відсотків від суми збитків за договорами, укладеними в період з 25 травня 2012 року по 30 листопада 2013 року, а також про стягнення арбітражних витрат та всіх витрат, понесених у зв'язку з арбітражним провадженням.

Незважаючи на те, що боржник - Публічне акціонерне товариство «Державна Продовольчо - Зернова Корпорація України» та його представники письмово повністю визнали зазначені суми заборгованості за Контрактом та не оспорювали такі суми, а обидві сторони в ході арбітражного провадження погодилися, що склад арбітражу винесе Арбітражне рішення за згодою сторін щодо всіх таких неоспорюваних сум, боржник станом на день подання заяви добровільно виконувати рішення суду не бажає.

Обставини, які могли б слугувати для відмови у задоволенні заяви відсутні.

В судовому засіданні представник заявника Кизенко Д.О. заяву підтримав та просив її задовольнити.

Представник боржника ПАТ «Державна Продовольчо-Зернова Корпорація України» - Махиніч Н.В. проти задоволення заяви заперечувала і просила відмовити у її задоволенні.

Вислухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, суд вважає, що заява Китайської національної корпорації генеральних підрядів підлягає задоволенню, виходячи з наступного.

Судом установлено, що в період з 25 травня 2012 року по 30 листопада 2013 року між Китайською національною корпорацією машинної промисловості та генеральних підрядів (Покупець) і Державною продовольчо-зерновою корпорацією України (Продавець) було укладено дев'ять договорів, які є істотними для розгляду спірних питань між сторонами: 1) Рамкова угода від 25 травня 2012 року, якою визначено, що стягувач та боржник укладають торговельну угоду щодо своїх проектів; 2) Генеральний договір про співробітництво в сфері сільського господарства від 24 жовтня 2012 року; 3) Додаткова угода № 1 від 24 жовтня 2012 року до Генерального договору; 4) Додаткова угода від 21 листопада 2012 року до Генерального договору; 5) Договір № 98 від 21 травня 2013 року на поставку товару; 6) Договір № 99 від 21 травня 2013 року на поставку товару; 7) Додаткова угода від 21 травня 2013 року; 8) протокол домовленості від 22 вересня 2013 року; 9) Додаткова угода від 30 листопада 2013 року.

Апеляційним рішенням № 4474А від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Арбітражного суду Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA), вирішено,задовольнити вимогу покупця частково, згідно з пунктами 20.81.2, 20.81.9, 20.81.11, 20.81.17 та 20.81.20 на суму 3 200 000 доларів США.

Рада вирішила: задовольнити вимогу покупця щодо відшкодування збитків на суму 3 200 000 доларів США.

Рада наказує продавцеві негайно сплатити покупцеві зазначену суму у розмірі 3 200 000,00 доларів США, а також відсотки за цією сумою, за ставкою 4% річних, нараховані з 5 січня 2016 року до строку сплати.

Продавець сплачуватиме відсотки з присуджених сум за ставкою 4% річних щоквартально, починаючи з нижчезазначених дат до строку сплати:

20.81.2 250,000 доларів США - з 7 серпня 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 липня 2013 року, та плюс 7 днів;

20.81.9 500,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 жовтня 2013, та плюс 7 днів;

20.81.11 700,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 вересня по 31 жовтня 2013 року, та плюс 7 - днів;

20.81.17 250,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 жовтня 2013 року, та плюс 7 днів.

20.81.20 1,500,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 жовтня 2013 року, та плюс 7 днів.

Згідно пункту 22 Арбітражного рішення:

22.2 …Рада вирішила про сплату арбітражних видатків продавцем на дев'яносто відсотків (90%), а покупцем - на десять відсотків (10%). В тому випадку, якщо покупець сплатив будь- яку/і суму/и GAFTA в рамках судового розгляду цієї справи у вигляді авансів, сплати яких вимагає GAFTA, Рада далі вирішила про негайну сплату таких платежів продавцем покупцеві.

22.3. Щодо питання витрат та видатків Суду першої інстанції Рада на підставах, зазначених у Встановлених фактах, скасувала рішення Суду першої інстанції щодо відхилення задоволення вимоги відшкодування збитків покупця-позивача. У цьому випадку Рада вносить зміни у рішення та вирішує, що видатки та збори Суду першої інстанції повинен сплатити продавець в розмірі 90% (дев'яносто процентів) та покупець в розмірі 10% (десять відсотків).

Членські внески 5,163.61 , гонорари Членів Апеляційної ради 94,977.52, а всього 100.141,13 фунтів стерлінгів.

10,113.92 фунтів стерлінгів (10% від загальної суми видатків) сплачує покупець.

91,025.31 фунтів стерлінгів (90% від загальної суми видатків) сплачує продавець.

Апеляційне рішення № 4474A від 14 грудня 2017 року Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA) , яке було прийнято Апеляційною радою, є остаточним та обов'язковим для виконання.

Боржник добровільно Арбітражне рішення не виконав.

Відповідно до ст.474 ЦПК України рішення міжнародного комерційного арбітражу (якщо його місце знаходиться за межами України), незалежно від того, в якій країні воно було винесено, визнається та виконується в Україні, якщо їх визнання та виконання передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності. У разі якщо визнання та виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу залежить від принципу взаємності, вважається, що він існує, оскільки не доведено інше.

Міжнародним договором, який передбачає визнання та виконання іноземних арбітражних рішень є Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень, укладена у м.Нью-Йорк в 1958 році.

Крім того, питання щодо визнання та виконання іноземних арбітражних рішень також регулюються положеннями ст.ст.35-36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» від 24 лютого 1994 року з подальшими змінами та доповненнями, в частині, що не суперечать Нью-Йоркській конвенції.

Конвенція про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року (Нью-Йорк), яка набрала чинності для України з 8 січня 1961 року та членами якої є Швейцарія та Сполучене Королівство Велика Британія, встановлю, що кожна Договірна Держава визнає арбітражні рішення як обов'язкові і приводить їх до виконання згідно з процесуальними нормами тієї території, де запитується визнання і приведення у виконання цих рішень (ст.5 Нью-Йоркської Конвенції).

Підстави для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу передбачені ст.36 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж» та ст. 478 ЦПК України.

Статтею 478 ЦПК України передбачено, що суд відмовляє у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу, якщо: 1) а прохання сторони, проти якої воно спрямоване, якщо ця сторона подасть суду доказ того, що: а) одна із сторін в арбітражній угоді булі якоюсь мірою недієздатною; або ця угода є недійсною за законом, якому сторони цю угоду підпорядкували, а в разі відсутності такої вказівки, за законом держави, де рішення було винесено; або б) сторону, проти якої винесено рішення, не було належним чином сповіщено про призначення арбітра чи про арбітражний розгляд або з інших поважних причин вона не могла подати свої пояснення; або в) рішення винесено щодо спору, не передбаченого арбітражною угодою, або такого, що не підпадає під її умови, або містить постанови з питань, що виходять за межі арбітражної угоди; проте якщо постанови з питань, охоплених арбітражною угодою, можуть бути відокремлені від тих, які не охоплюються такою угодою, то та частина арбітражного рішення, яка містить постанови з питань, що охоплені арбітражною угодою, може бути визнана і виконана; або г) склад міжнародного комерційного арбітражу або арбітражна процедура не відповідали угоді між сторонами або, за відсутності такої, не відповідали закону тієї держави, де мав місце арбітраж; або ґ) рішення це не стало обов'язковим для сторін або було скасовано, або його виконання зупинено судом держави, в якій або згідно із законом якої воно було прийнято; або

2) якщо суд визнає, що: а) відповідно до закону спір, з огляду на його предмет, не може бути переданий на вирішення міжнародного комерційного арбітражу; або б) визнання та виконання цього арбітражного рішення суперечить публічному порядку України.

Тягар доведення наявності підстав для відмови у визнанні і виконанні арбітражного рішення покладається на сторону, яка заперечує проти клопотання стягувача (правовий висновок Верховного Суду України у справі № 6-39цс14 від 23 квітня 2014 року.

Заперечуючи проти заяви Китайської національної корпорації генеральних підрядів про визнання та надання згоди на виконання Апеляційного рішення № 4474A від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Асоціації торгівлі зерном та кормами GAFTA, представники ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» посилалися на те, що заявником не надані суду всі необхідні документи, що дають можливість просити визнати та дозволити виконання рішення МКАС, арбітражне рішення винесено щодо спорів, що виходять за межі арбітражної угоди, відсутність арбітражного застереження у п'яти договорах виключала можливість розгляду справи Комерційним арбітражем (GAFTA) за усіма договорами.

Проте, такі доводи ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» суд вважає безпідставними, так як вони спростовуються наявними у справі документами, з огляду на таке.

Рамковою угодою від 25 травня 2012 року, укладеною між Покупцем і Продавцем, визначено, що стягувач та боржник укладають торгівельну угоду щодо своїх проектів.

Генеральний договір про співробітництво в сфері сільського господарства від 24 жовтня 2012 року укладений на виконання рамкової угоди від 25 травня 2012 року та передбачає торгівлю українськими зерновими, торгівлю китайськими товарами, визначає загальний обсяг зернових, термін поставки, ціну та інше. передбачено, що будь-які спори, що виникають із цього Договору або у зв'язку з ним, вирішуються в арбітражному порядку відповідно до Арбітражного регламенту № 125 Міжнародної асоціації торгівлі зерном та кормами, у редакції, чинній станом на дату цього Договору; такий регламент становить частину цього Договору і обидві сторони цього Договору підтверджують свою обізнаність стосовно такого регламенту. Місцем проведення арбітражу є м.Лондон/Англія.

Додаткова угода № 1 від 24 жовтня 2012 року до Генерального договору укладена для подальшого розвитку двосторонніх економічних відносин. Додатковою угодою № 2 від 21 листопада 2012 року внесені зміни та доповнення до Генерального договору, угода передбачає, що остаточні положення проектів мають бути визначені в подальших контрактах та угодах (п.5.4).

Договір № 98 від 21 травня 2013 року на поставку товару містить в п.14 арбітражне застереження, згідно з яким будь-яка суперечка, яка виникає з цього Контракту або за ним, повинна бути вирішена шляхом арбітражу, згідно Правил Арбітражу № 125 GAFTA, у редакції, дійсній на дату укладання цього контракту, ці правила є невід'ємною частиною даного контракту, знання та розуміння яких сторони підтверджують, місце проведення - Лондон. Крім того, договір містить посилання на відшкодування збитків.

Договір № 99 від 21 травня 2013 року на поставку товару містить в пункті 14 арбітражне застереження аналогічне за змістом арбітражному застереженню, що міститься в пункті 14 Контракту № 99 , а також посилання на відшкодування збитків.

Додатковою угодою від 21 травня 2013 року передбачено проведення арбітражного розгляду у м. Лондон..

У протоколі домовленостей, який підписаний сторонами 22 вересня 2013 року, передбачено, що будь-який спір, що виникне з цього Протоколу повинен бути врегульований шляхом арбітражу у відповідності до Арбітражних Правил № 125 GAFTA, в редакції дійсній на дату цього Протоколу. Арбітраж повинен відбуватись у Лондоні.

В додатковій угоді від 30 листопада 2013 року сторони в цьому документі погодили, що врегулювання непорозумінь відбудеться відповідно до ст.125 Арбітражного Регламенту GAFTA. Остаточний Присуд Арбітражу GAFTA є обов'язковим до виконання обома Сторонами. Крім цього, в угоді міститься посилання на договори № 98 та 99.

При укладенні договорів сторони обрали англійське право, як таке, що має застосовуватись під час вирішення будь-яких і всіх суперечок, що виникають з Договору, а також домовилися, що арбітражний розгляд має проводитися в Лон-

У відповідності з застереженнями, що містяться в Договорах № 98 та № 99, а також в Додатковій угоді від 21 травня 2013 року, арбітражні правила № 125 застосовуються в редакції 1 квітня 2012 року, суперечки регулюються англійським правом, а арбітражний розгляд проводиться у Лондоні.

У відповідності до п.1.1 Арбітражних правил GAFTA № 125 в редакції від 1 квітня 2012 року (як зазначено в арбітражних застереженнях) при розгляді справ Арбітражним судом GAFTA застосовується закон Великобританії «Про арбітраж» 1996 року.

Відповідно до п.1.2 Правил юридичним місцем арбітражу у відповідності з розділом 4 Закону «Про арбітраж» є Англія.

Крім того, у пункті 1.6 Арбітражного рішення № 4474A зазначено, що відповідно до арбітражного законодавства і договірного права, один із документів від 30 листопада 2013 року, який згадується як договір від листопада та Додаткова угода, передбачає у п.11 арбітражне положення про передачу будь-якого спору на вирішення шляхом арбітражного розгляду відповідно до Арбітражного регламенту GAFTA 125 від 1 квітня 2012 року. У такій редакції у пункті 1.1 включений Закон «Про арбітраж» від 1996 року, а у пункті 1.3 зазначається, що «місцем проведення арбітражного розгляду визначається Англія відповідно до ст..4 Закону «Про арбітраж» від 1996 року.. Таким чином, процесуальним правом, що регулює проведення арбітражного розгляду, є англійське право. Відносно договірного права, два Основних документа, Договір № 98 і 99, передбачають форму GAFTA 48 (умови GIF - вартість, страхування і фрахт) або 49 (умови FOB - вільно на борту), у редакції від 1 квітня 2012 року. Положення, що містяться у пункті 24 по Формі 48 і у пункті 23 у Формі 49, передбачають, що цей договір тлумачиться та регулюється відповідно до законодавства Англії. Регулюючим правом за договорами, укладеними між Продавцем і Покупцем, є англійське право.

Чотири із дев'яти, укладених між сторонами угод, а саме Договір № 98, Договір № 99, Додаткова угода від 22 вересня 2013 року та Додаткова угода від 21 травня 2013 року, містять арбітражні застереження, якими передбачено Арбітражний розгляд Асоціацією торгівлі зерном і кормами № 125 спорів між сторонами.

Відповідно до Додаткової угоди від 21 травня 2013 року, що укладена між Продавцем і Покупцем, сторони домовились, що в разі неможливості досягнення домовленості щодо цін окремих партій товару, в порядку встановленому Договором № 99 від 21 травня 2013 року (на 800000 мт пшениці) та Договором № 98 від 21 травня 2013 року (на 1100000 мт зерна) застосовується наступний варіант дій… В угоді також зазначається, що сторони домовилися про те, що будь-які та всі спірні питання, які виникають з договору, повинні регулюватись англійським правом, а арбітражний розгляд має проводитися в Лондоні. Цей договір набирає чинності з моменту його підписання та дійсний до виконання договірних зобов'язань обома сторонами відповідно до договорів, зазначених у цьому документі.

Отже, така Угода є доповненням і невід'ємною частиною Договору № 98 та № 99, а тому застереження, зазначені в них, мають бути враховані.

У пункті 1.4 Апеляційного рішення №4474A зазначено, що питання підвідомчості справи арбітражу GAFTA є спірним, оскільки із дев'яти укладених між сторонами договорів у п'яти договорах відсутнє посилання на Арбітражний розгляд Асоціацією торгівлі зерном та кормами, а саме у Рамковій угоді, Генеральному договорі та трьох Додаткових угодах від 24 жовтня 2012 року, 21 листопада 2012 року і 30 листопада 2013 року.

Разом з тим, в п.1.5 цього рішення зазначено, що в ході заслуховування були згадані п'ять документів, які не передбачають Арбітражний розгляд Асоціацією торгівлі зерном та кормами № 125. Сторони не брали до уваги питання підвідомчості у п'яти документах, та апеляційний розгляд буд продовжений без урахування будь-яких застережень щодо підвідомчості. Більш того, жодна сторона не заперечила проти включення дев'яти документів у пакет документів для заслуховування або проти посилання будь-якою стороною на будь-який із дев'яти документів. Відповідно, Рада офіційно встановила, що вона уповноважена брати до уваги всі дев'ять документів у вирішенні спірних питань між сторонами.

У пункті 20.69 Апеляційного рішення №4474A зазначено про те, що «Спірне питання між сторонами полягає в тому, що договори стосовно достатньої кількості зерна та пшениці не укладалися, проте це не означає повторне внесення пункту 3.1 (6) Генерального договору, який Рада встановила таким, що не обмежує або не позбавляє права покупця вимагати компенсації за не поставлені/не відвантажені обсяги, зазначені в договорах № 98 та № 99.

У пункті 20.72 рішення № 4474A зазначено про те, що Рада встановила, що оцінка збитків розраховується ляхом посилання на принципи положень загального права, яка регулюють відшкодування шкоди, а не шляхом посилання на Положення про невиконання обов'язків GAFTA, ані на пункт 3.1 (6) Генерального договору.

У пункті 12.17 суд зазначив, що «суд першої інстанції вірно встановив; a. Договір 98, договір 9 та Додаткові угоди мають юридичну і позовну силу. b. Відповідно до Договору 98 та Договору 99 Продавцю потрібно продати зерно тільки Покупцеві/ через Покупця в узгодженому обсязі доставки. Таке положення застосовувалось до всіх обсягів, узгоджених з липня 2013 року. c. Продавець допустив порушення Договору 98 та Договору 99, не продавши Покупцеві через Покупця узгоджений Договором обсяги».

Відповідно до пункту 12.22 Арбітражного рішення « Якщо Договір 98 та Договір 99 були виконані відповідно до їх умов, то Продавець (a) здійснив продаж Покупцеві або (b) організував продаж третій особі через Покупця, після чого Покупець здійснив продаж на дзеркальних умовах, за винятком умов ціни. Для цього не потрібно проводити розрахунок або визначення відповідної або переважної ринкової ціни для оцінки суми, що підлягає сплаті Покупцеві. Продавець повинен був здійснити продаж Покупцю за ціною 5 доларів США за мт, меншою ніж у разі продажу третій особі. Таким чином, шкода у зв'язку з порушенням Продавця складається із збитків в розмірі 5доларів США за метричну тонну і складає суму 4774965,75 доларів США.

Згідно з п.20.73 рішення, що стосується питання фактичних збитків, рада відзначає надані матеріали Покупця у пункті 27 його и заяв про те, що у Продавця «є основне зобов'язання пропонувати на продаж обсяг зерна, узгоджений договором та зазначений в договорах № 98 та 99 (у Продавця) є першочергове зобов'язання пропонувати (а також експортувати), незалежно від того, що зробив (Покупець) пропозицію чи ні, та у зв'язку з цим, Рада надалі відзначає ідентичне формулювання пункту 1 Договору № 98 та Договору № 99.

У пунктах 20.74, 20.75 Арбітражного рішення № 4474A зазначено, що «У той самий час, Рада відзначає формулювання пункту 6 Договору № 98 та пункту 6 Договору № 99 - обидва датовані 21 травня 2013 року. Формулювання обох пунктів 6 ідентичні. Рада заключає та встановлює, що Два договори передбачають процес переговорів, в якому обидві сторони мають можливість розпочинати переговори стосовно окремих договорів щодо товарів, зазначених у цих двох Договорах.

Згідно з п.20.78 рішення, «При розрахунку суми збитків, що підлягають стягненню, Рада врахувала формулювання Додаткової угоди від 21 травня 2013 року та укладеної між Продавцем та Покупцем. Односторінковий документ викладається в наступній редакції: «Сторони цим погоджуються з тим, що у

випадку неможливості досягти угоди щодо цін на окремі позиції товарів відповідно до порядку, встановленого в Договорі № 99 від 21 травня 2013 року (на 800.000 мт пшениці (та в Договорі № 98 від 21 травня 2013 року на 1100.000 мт зерна, застосовуються наступні положення…».

Виходячи зі змісту Апеляційного рішення № 4474А , слід дійти висновку, що стягнення відбулося на підставі договорів № 98 та №99, які містять арбітражне застереження, та додаткової угоди від 21 травня 2013 року, яка є доповненням та невід'ємною частиною Договорів № 98 та № 99.

За таких обставин відсутні підстави вважати, що Апеляційне рішення постановлено щодо питань, які виходять за межі арбітражної угоди.

Крім того, вирішення питання об'єднання вимог в одне провадження є виключною компетенцією Комерційного арбітражу (GAFTA), а тому посилання представників боржника на те, що Комерційний арбітраж GAFTA безпідставно об'єднав в один розгляд/провадження декілька договорів/вимог по ним є безпідставними.

Крім того, ця обставина не є підставою для відмови у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу згідно п.п.в п.1 ч.1 ст.478 ЦПК України, оскільки рішення винесено щодо спору, який: передбачений арбітражною угодою, підпадає під її умови, не містить постанов, що виходять за межі арбітражної угоди.

Посилання представників боржника на те, що документи, що були надані представником стягувача, зокрема, документи, що підтверджують повноваження представника заявника, не можуть бути прийняті судом з огляду на те, що порушений порядок їх подання (ст.83 ЦПК України), не заслуговують на увагу, оскільки такі документи не є доказами в розумінні ст.76 ЦПК України.

Заперечення представника боржника щодо відсутності у представника Кизенка Д.О. повноважень на звернення до суду від імені Китайської національної корпорації генеральних підрядів не заслуговують на увагу, оскільки повноваження представника Кизенка Д.О. підтверджуються довіреностями від 5 грудня 2018 року та 12 лютого 2018 року, які видані Китайською національною корпорацією генеральних підрядів в особі Генерального директора Українського представництва пана Вей Сіна, який в свою чергу діє на підставі довіреності, виданої Китайською національною корпорацією генеральних підрядів, як довірителем, в особі свого законного представника пана ОСОБА_7, пунктами 11 та 22 якої передбачено право передоручення та право звернення до суду (а.с.204-220 т.3).

Заява про визнання та надання дозволу на виконання в Україні рішення Міжнародного комерційного арбітражу подана представником Китайської національної корпорації генеральних підрядів, у передбачені ст.475 ЦПК України строки, та до неї приєднано необхідний перелік документів, що визначені ст.4 Конвенції про визнання та виконання іноземних арбітражних рішень від 10 червня 1958 року, ст.476 ЦПК України та ч.2 ст.35 Закону України «Про міжнародний комерційний арбітраж».

З огляду на викладене, суд дійшов висновку про надання дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражного суду та видачу виконавчого листа.

Разом з тим, дійшовши висновку про наявність підстав для визнання та надання дозволу на примусове виконання арбітражного рішення на території України, суд вважає, що з огляду на положення ч.ч.4,5 ст.479 ЦПК України відсутні підстави для зазначення в судовому рішенні суми нарахованих відсотків.

Відповідно до ч.7 ст. 479 ЦПК України ухвала суду про визнання і надання дозволу на виконання або про відмову у визнанні і наданні дозволу на виконання рішення міжнародного комерційного арбітражу може бути оскаржена сторонами в апеляційному порядку, передбаченому цим Кодексом для оскарження рішень суду.

Керуючись ст.ст. 23, 474, 478, 479 ЦПК України, суд, -

У Х В А Л И В:

Заяву стягувача Китайської національної корпорації генеральних підрядів про визнання та надання дозволу на виконання рішення Міжнародного комерційного арбітражу - апеляційного рішення №4474А від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA) про стягнення з Публічного акціонерного товариства «Державна Продовольчо - Зернова Корпорація України» заборгованості - задовольнити.

Визнати та надати дозвіл на виконання на території України рішення Міжнародного комерційного арбітражу - апеляційного рішення №4474А від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA), відповідно до висновків цього рішення.

Продавець - Публічне акціонерне товариство «Державна Продовольчо - Зернова Корпорація України» повинна сплатити покупцеві - Китайській національній корпорації генеральних підрядів 3 200 000 (три мільйони двісті тисяч) доларів США в якості відшкодування збитків, а також відсотки за цією сумою, за ставкою 4% річних, нараховані з 5 січня 2016 року до строку сплати.

Продавець - Публічне акціонерне товариство «Державна продовольчо-зернова корпорація України» сплачуватиме відсотки з присуджених сум за ставкою 4% річних щоквартально, починаючи з зазначених дат до строку сплати:

- 250,000 доларів США - з 7 серпня 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 липня 2013 року, та плюс 7 днів;

- 500,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 жовтня 2013, та плюс 7 днів;

- 700,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 вересня по 31 жовтня 2013 року, та плюс 7 - днів;

- 250,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 жовтня 2013 року, та плюс 7 днів.

- 1,500,000 доларів США - з 7 листопада 2013 року, тобто з кінцевої дати поставки відповідно до договору з умовами доставки FOB у строк з 1 по 31 жовтня 2013 року, та плюс 7 днів.

Витрати на арбітраж несе продавець Публічне акціонерне товариство«Державна Продовольчо - Зернова Корпорація України» в розмірі 90% від зазначеної суми видатків в розмірі 91 025, 31 фунтів стерлінгів.

Видати виконавчий лист на примусове виконання на території України рішення Міжнародного комерційного арбітражу - апеляційного рішення №4474А від 14 грудня 2017 року Апеляційної ради Асоціації торгівлі зерном та кормами (GAFTA).

Стягнути з Публічного акціонерного товариства «Державна продовольчо-зернова корпорація України» (ЄДРПОУ 37243279, місцезнаходження: 01033 м.Київ, вул. Саксаганського, б.1) на користь компанії Китайська національна корпорація генеральних підрядів (місцезнаходження Китайська Народна республіка, м.Пекін, район Січен, Саньхе Роуд, №46) судовий збір за подання заяви в розмірі 881 (вісімсот вісімдесят одну) гривню.

Ухвала суду, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження. Апеляційна скарга на ухвалу може бути подана протягом п'ятнадцяти днів з дня її проголошення до Верховного Суду. Якщо в судовому засіданні було оголошено лише вступну та резолютивну частини судового рішення, зазначений строк обчислюється з дня складення повного судового рішення.

Повна ухвала складена 24 квітня 2019 року.

Головуючий-суддя: О.І. Шкоріна